

ನ್ಯಾಯದ ಗಂಟೆ

ಒಂದು ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ಹಿಗೆಸಾಡದ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳನ್ನು ಸರಿದಾರಿಗೆ ತರುವ ಅನೇಕ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ಜನ ಎಲ್ಲ ಕಾಲದಲ್ಲಿಂದ ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಭುತ್ವವೀಂದು ತನ್ನ ಪ್ರಜೆಗಳ ಪರವಾಗಿ ಮಾನವೀಯ, ದಯಾಪರ ಹಾಗೂ ಕ್ರಿಯಾಶೀಲವಾಗಿರಬೇಕೆಂಬುದೇ ಇದರ ಮೂಲ ಉಂಧಿತ. ಪ್ರಭುತ್ವಗಳ ಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಯುದ್ಧ, ಹಿಂಸೆ, ಬಂದನ, ತೆಗೆಗೆ ಹಾಗೂ ಇತರ ಕರ್ತೀರ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣರ ಮಹಾಲ್ಲಿದ ಆಳಕೆಯೇ ಇಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದರ ಮಟ್ಟಗೆ ಆಶರಂ ದುರ್ನಡತೆಗಳು ಕಣ್ಣಮುಂದೆ ನೀಲುತ್ತವೆ. ತನ್ನ ದಾರಿಯೇ ಸರಿ ಎಂದು ತಿಳಿದ ಯಾವುದೇ ದೊರೆಯ ರಾಜ್ಯದ ಜನರಲ್ಲಿ ಬದುಕಿನ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಸಂತೋಷಗಳು, ಹಾಸ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆ ಹಾಗೂ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಆಸ್ಥಾ ದಿಸುವ ಮನಸ್ಸು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ನಾಶವಾಗಿರುತ್ತದೆ.

ಉಳಿಗಮಾನ್ಯ ಕಾಲದ ಪ್ರಭುತ್ವಗಳಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಈಗಿನ ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ತರತಮ ಭಾವಗಳಿಂದ ಜನತೆಗೆ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿರುವುದು ದಿಗ್ಭ್ರಾತಿ ಹುಟ್ಟಿಸುತ್ತದೆ! ಸಾವಿನ ಮನೆಯಲ್ಲೂ 'ಧರ್ಮ' ಮತ್ತು 'ಜಾತಿ'ಯನ್ನು ಬೇರೆ ಮಾಡಿ ನೆರವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಿರುವುದು, ಬಡವರ ತಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿರುವ ರೋಟಿಯನ್ನು ಕೆತ್ತುಕೊಂಡು ಬಿಳಿಪುರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಮಾನವತೆಯ ತುಳ್ಳ ನಡವಳಿಕೆಯೇ ಸರಿ. ಪ್ರಭುತ್ವವೀಂದರ ಇಂತಹ ದುರ್ನಡತೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿಯೇ 'ದೀನದಲ್ಲಿರನ್ನಿಂತೆಳ್ಳಿ' ನಿಜವಾದ ಸಂತರು, ಅನುಭಾವಗಳು, ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳು ಅಧಿಕಾರ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಂದ ದೂರವಳಿದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿಯೇ ಕಂಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ.

ಕ್ಷೋಷಣೆಯು ಒಮ್ಮೆ ತನ್ನ ಶೀರ್ಘರೂಪದಿಗೆ ಸಂಪನ್ಮೂಳನನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದು. ಮಾರ್ಗಮಂಡಳಿಗಳು ಒಬ್ಬ ಮುದುಕಿ ಒಂದು ಸಮಾಧಿಯ ಮುಂದೆ ಕೂಡಿತು ಅಲ್ಲಿ ದ್ವಾರಾ ನ್ನು ಕಂಡೆ. ಅವಳ ಪಕ್ಷದಲ್ಲೇ ಇನ್ನೂ ಎರಡು ಸಮಾಧಿಗಳಿಂದು. ಮುದುಕಿಯ ಅಳುವಿಗೆ

ಕಾರಣ ಏನೆಂದು ಕ್ಷೋಷಣೆಯು ಕೇಳಿದ. ಆಕೆ ಹೇಳಿದ್ದು: 'ನನ್ನ ಗಂಡನ ತಂದೆ ಅಂದರೆ ನನ್ನ ಮಾವ ಇಲ್ಲಿ ಹುಲಿಯಿಂದ ಸತ್ತ, ಹಾಗೆಯೇ ನನ್ನ ಗಂಡನೂ ಹುಲಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿದ್ದನೇ' ಎಂದು ಅಳುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ್ದು. ಅದಕ್ಕೆ ಕ್ಷೋಷಣೆಯು ಹೇಳಿದ್ದು: 'ಹೀಗೆ ಇಂತಹ ಅಪಾಯಕಾರಿ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬದುಕ್ಕಿಟ್ಟಿರ್ದೀರ್ಯಾ?' ಅದಕ್ಕೆ ಮುದುಕಿ, 'ಇಲ್ಲಿ ಬಡವರ ದನಿ ಅಡಗಿಸುವ ದಮನಕಾರಿ ಸಕಾರವಲ್ಲ, ಆಜ್ಞೆಯ ಯಾವ ಶಬ್ದವೂ ನನ್ನ ಕಿವಿಗೆ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ!' ಎಂದು ಉತ್ತರಿಸಿದ್ದಿ. ಹುಲಿಗಿಂತ ಕೂರವಾದ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಬದುಕಲು ಯಾರೂ ಇಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ!

ಇಲ್ಲಿ ನಿರಂತರ ದಮನಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವ ಹರಿಜನ, ಆದಿವಾಸಿ, ಅಲ್ಲಿಸಯಾತ ಹಾಗೂ ಕೆಳಸಮುದಾಯಗಳ ಜನರಿದ್ದೂ. ವ್ಯಾಳಿಯವರೆಗೆ ಇವರೆಲ್ಲ ಸುಖಿವಾಗಿರಲಾರೆಂಬ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಭಾರತ ಸುಖಿಯಾಗಿರಲಾರದು. ಇಂತಹ ಮಾನವ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಮನೋಧರ್ಮವೇ ಬದಲಾಗಬೇಕು. ಅಧಿಕಾರವನ್ನುವುದು ಜಾತಿ ಮತ್ತು ವರ್ಗಗಳ ನಡುವೇ ನಡೆಯುವ ಹಂಚಿಕೆಯಲ್ಲ! ಅದೊಂದು ಜನಕಲ್ಳಾಣಕ್ಷಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕಾದ ಎಡೆ.

ನಿಜವಾದ ಸಂತರು, ಅನುಭಾವಗಳು, ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನಿಗಳು ಅಧಿಕಾರ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಂದ ದೂರವಳಿದು ವ್ಯವಸ್ಥೆಯ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿಯೇ ಕಂಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು ನನ್ನ ಅರಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಕಟ್ಟಿರುವ ನ್ಯಾಯದ ಗಂಡೆಯನ್ನು ಬಾರಿಸಿದರೆ ಅವರಿಗೆ ನಾನೇ ಶಿಲ್ಷಾ ನ್ಯಾಯ ದೊರಕಿಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೇ ಎಂದು ಘರ್ಮಾನು ಹೊರಡಿಸಿದ. ಹೀಗೆ ವ್ಯಾಳಿಯಾನಿಸಿದರೂ ಮಾನವತೆಗೆ ಹೊಳಪು ನೀಡುವಂಥ ಫಟನೆ ಇದು. ಯಾವುದೇ ಆಡಳಿತ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ನ್ಯಾಯಪರಕೆ, ಮಾನವತೆ, ಸಂಪೂರ್ಣಗಳಿಂದ ಅರಂಭವಾಗಿ ಲೋಕಹಿತದೆಂದಿಗೆ ಬೇಳೆಯುತ್ತದೆ.

ಒಂದು ನ್ಯಾಯದ ಗಂಡೆಯನ್ನು ಬಾರಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ! ಇದರಿಂದ ನಿಬಾಬ ತನ್ನ ರಾಜ್ಯ ಸುಭಿಕ್ಷಾವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಭಾವಿಸಿ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇದ್ದು. ಒಂದು ದಿನ ಇದ್ದಕ್ಕಿಂದ ನ್ಯಾಯದ ಗಂಟೆಯ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಂತು. ವಿಶಾಲಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ನಿಬಾಬ ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಒಂದು ನೋಡಿದ. ಬಡಕಲಾಗಿದ್ದ ಒಂಟಿಯೊಂದು ಗಂಟೆಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಒಣಹುಲ್ಲಿನ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ಎಳೆದು ತಿನ್ನುತ್ತತ್ತು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದ ನಿಬಾಬನಿಗೆ ಅನಿಸಿತು, ಯಾರೋ ಇದರ ಬಡಯ ಅನೇಕ ದಿನಗಳಿಂದ ಈ ಒಂಟೆಗೆ ಹುಲ್ಲು ನೀಡಿಲ್ಲ! ಆದ್ದರಿಂದಲೇ ಹಸಿದ ಒಂಟೆ ಈ ಒಣಹುಲ್ಲಿನ ಹಗ್ಗವನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿದ. ಕೂಡಲೇ ಆ ಒಂಟೆಯ ಯಜಮಾನನನ್ನು ಸೇವಕರ ಮೂಲಕ ಅರಮನೆಗೆ ಕರೆಸಿದ.

ನಿಬಾಬನು ಮುಂದೆ ನಿಂತ ಒಂಟೆಯೆಯಿಂದ ಬದುಕಲು ಯಾರೂ ಇಳಿಸುವುದಿಲ್ಲ! ಇಲ್ಲಿ ನಿರಂತರ ದಮನಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗುವ ಹರಿಜನ, ಆದಿವಾಸಿ, ಅಲ್ಲಿಸಯಾತ ಹಾಗೂ ಕೆಳಸಮುದಾಯಗಳ ಜನರಿದ್ದೂ. ವ್ಯಾಳಿಯವರೆಗೆ ಇವರೆಲ್ಲ ಸುಖಿವಾಗಿರಲಾರೆಂಬ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಭಾರತ ಸುಖಿಯಾಗಿರಲಾರದು. ಇಂತಹ ಮಾನವ ತತ್ತ್ವಜ್ಞಾನ ಪ್ರಭುತ್ವದ ಮನೋಧರ್ಮವೇ ಬದಲಾಗಬೇಕು. ಅಧಿಕಾರವನ್ನುವುದು ಜಾತಿ ಮತ್ತು ವರ್ಗಗಳ ನಡುವೇ ನಡೆಯುವ ಹಂಚಿಕೆಯಲ್ಲ! ಅದೊಂದು ಜನಕಲ್ಳಾಣಕ್ಷಾಗಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕಾದ ಎಡೆ.

ಇದ್ದರಿಂದಲೇ ಬುದ್ಧದೇವ ಹೇಳಿದ್ದು - 'ಹಸಿದ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮೊದಲು ಬೇಕಿರುವುದು ಅನ್ನ, ಅಮೇಲೆ ಧರ್ಮ'.

■ ಜಿ.ವಿ. ಆನಂದಮೂರ್ತಿ

ಮಾತೇ ಮುತ್ತು

• ಸರಳತೆಯು ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯ ಲಕ್ಷಣ. —ಪಂಡಿತ ತಾರಾನಾಥ

• ಸ್ಕೃತಿ ಹೇದರುವವನು ಅಥವಾ ನಾಚುವವನು ನಿಜವಾದ ಜಿಜ್ಞಾಸುವಾಗಿರಾನು. —ಕುಮಂಜು

• ಅಪ್ರಿಯವಾದರೂ ಸ್ಕೃತವನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾದುದು ಹೀಗೆ ಸೀಯ ಧರ್ಮ. —ಅನಂಕು

• ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ ಬಡತನ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಮಾನವಾಗಿದ್ದರೆ ಜಗತ್ ಉಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. —ಚಾಂಕ್

—ಎಂ. ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಯ್ಯ

• ನಿಮಗೆ ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಮಿಂಚುವ ಆಸ್ಯಿದ್ದರೆ ಮೊದಲು ಸೂರ್ಯನಂತೆ ಉರಿಯುವುದನ್ನು ಕಲಿಯಿರಿ.

—ಎ.ಪಿ.ಜಿ. ಅಬ್ದುಲ್ ಕಲಾಂ

• ಜೀವನವು ಬ್ರಹ್ಮ ಪ್ರಯಾಣವಿದ್ದಂತೆ, ಒಡುವಾಗ ಗಾಳಿ ಬಹಳ, ನಿತಾಗ ವಿಪರೀತ ಸೇಕೆ.

—ಬಿಂಬಿ

• ಹೋದ ಪಶ್ಚಯ ಸಿಗಬಹುದು, ಹೋತ್ತು ಸಿಗುವುದಿಲ್ಲ.

—ಅನಕ್

• ಮೂರ್ಖರು ಕೇರಿ ಗಳಿಸುವರು. ಬುದ್ಧಿಶಾಲಿಗಳು ಗೌರವ ಸಂಪಾದಿಸುವರು. —ರವೀಂದ್ರನಾಥ ಕ್ಷಾಗೋರ್

• ಕಾಲ ಜೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೆ ಹಾವು ಹೂವಾಗಬಲ್ಲದು. —ವಿಲಿಯಂ ಶೇಕ್ ಪಿರಿರ್

• ಸಂಕ್ಷಾಗಿಳಿಲ್ಲದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ತಪ್ಪುಗಳಿಂದ ನಾವು ಪಾಠ ಕಲಿಯುವುದಿಲ್ಲ. —ಚಿಂಜಲೀನಾ ಜೋಲಿ